

תדרוך

שתייה נכתבו עליידי סטראוינסקי בתקופה הראשונה שלו, כאשר יצר את הורם הניאיר קלאסי במוסקה. זרם זה בא כתגובה על אופי המוסיקה בסוף המאה הקודמת ובתחילת המאה הנוכחית. היתה זו מוסיקה כבדה, כשיתוחי המוסיכיים מסובכים ו מורכבים, הביטויים המוסיקליים דרמטיים ונרגשים. סטראוינסקי החזיר למוסיקה את הרוח הספורטיבית יותר, את המלוויה הי שטושה והנעימה, את ההרמוניה הקלאסית, ואת המיכנה הפשוט יותר של היצירה. מאוחר יותר זרם סטראוינסקי את הורם שיצר, והכניס ליצירותיו הרבה יותר מרומ האמנות המודרנית. היה זה זמן רב אחרי אדיפוס ופולצ'ינלה.

(המשך מעמוד 25)
(אורגיל ירושלים) כבר לא צריך להרכיב את היבור.

הומור

יש הומור נחמד. יש החי מלבב של כפר גידה באירלנד. החי של שירים בבתי מרוח, של תחרויות ספורט כפריות, שיחות של שכנים. יש סצינות גדולות של מכות, סמוגים ופולצ'ינלה.

האחיות ממדריד

שהן מרתקות לא פחות משהן מצחיקות. יש שהקניימישנה מצויינים. ויש סיפור רומנטי על מהגר (ג'ון ויין) שחזר לכפר, וכדי לשאת את הנערה שהוא אוהב הוא צריך לקיים את כל המינהגים הישנים של אבותיו. **הארם השקט** הוא קומדיית רועים אמיתית, מהסוג שהיו כותבים ומצלי מים פעם. יש בה קיטש ומתקתקות, וזה רק מוסיף לה תמימות.

בירור

★ **אריק איינשטיין**. במזל גדי. בני צמד דרום מופיעים כאורחים של אריק בחלק הראשון של הערב. ותזמורת הברנשים של פימנטה מלווה את הזמר בחלק הי עיקרי של הערב, בו מושמעים שירים ו סמוגים חדשים גם ישנים.

★ **אהבה ו'און**. ג'ונן שמר ומל קלר. הראשון קורא שירי אהבה, וכל מה שקשור בה, והשני מלווה אותו בתזמורת ג'ו קטנה, המנגנת יצירות מוכרות פחות או יותר, ואילתורים המוכרים פחות. שילוב מעניין.

★ בהתחלה הן הסתובבו בכפרים, עברו ממשפחה למשפחה, שמעו מנגינות שעברו מזה שנים מאב לבן, שמעו סיפורים ו אגדות, אספו את כל החומר — והיום מופיע **צמד הזמרות מוספרד**, אלגריה ואנגליטה, בארץ (תיאטרון בימות). הן שרות את הפלמנקו האמיתי, מהתקופה בה עדיין לא הפך לחם לתיירים; הן שרות שירי-עם ספרדיים; שירים דרום-אמריקאיים; שירי-אהבה של לורקה; ומלווה את עצמן בגיטרה ובקסטיניו. יש להן קולות ערבים והופעה נעימה.

מוסיקה

★ **הקונצרט השלישי למנויים** (ה) ותזמורת הפילהרמונית. כמה גילגולים ו צורות עבר כבר הסיפור היווני העתיק על הבן הרוצח את אביו, נושא את אמו לאשה, ולבסוף — כאשר מתגלה לו מה עשה — עוקר את עיניו במו ידיו: אדיפוס? עתה מועלה סיפור קלאסי זה של סופר קלט בניסוח מודרני של הצרפתי קוקטו, על בימת התזמורת הפילהרמונית. את הי מוסיקה כתב מי שמכונה כגדול המוסיקאים של ימינו, איגור סטראוינסקי.

בערב המוקדש כולו ליצירות קומפוזיטור זה (כיום בן 86 וחי בארה"ב) מושמעת יצירה נוספת: קומדיה נפוליטנית קלילה הנקראת פולצ'ינלה. יצירה זו שונה כמובן לחלוטין מקודמתה, ולא רק מפני שהיא בנויה על יסוד נעימות שכתב האיטלקי בעלה-הומור פרנולו במאה ה-18.

אדיפוס היא אופרה-אורטוריה, בה עוסי קים בכובד-ראש בבעיות גורל-חיים ומות, ואילו בפולצ'ינלה עוסקים בקלילות של קומדיה דל-ארטה בבעיות לא-רציניות כמו אהבה.

גם המוסיקה שונה בשתי היצירות. נעימות קלילות כמו דואט חביב בין טרומבון וקונטראבס בפולצ'ינלה, מול מקלה השרה בכובד ראש בלטינית, וזמרים הנראים כי פסלי-שיש, באדיפוס.

יחד עם כך יש משותף לשתי היצירות.

תערוכות

★ ארבעה ציירים צעירים, שסיימו אח מכן אבני ליצור, מציגים תערוכה חדשה ותייה בגלריה על שם צ'רינסקי. מוצאים שם חומרים חדשים, כמו גרוטאות דפח וי הברזל של **אלי סופר**, ופסלי הקופסות שלו. מוצאים שם צורות חדשות לייצורים מוכרים, כמו שלושה ריבועים צבעוניים מאור, בצבעים מנוגדים וצורות חרות, זה ליד זה, והשם: חתול. ציור של **מנחם למברגר**. ויש גם שימוש בגרפיקה, בי כדורי ברזל, בפספוז' ברזל, בפסליו המרשי מים של **פרדי פביאן**. תערוכה מודרנית, כאמור, צעירה, ומעניינת.

הצגת השבוע

★ זהו פלא. הצגה שלמה. עם שחקנית אחת. שאינה זזה ממקומה. בלי תפאורה, בלי שום עזר כנדה, רק מונולוג נפלא של סמואל בקט. ומישחק מצויין של סטלה אבני. זה כל מה שיש **בהוי הימים הי טובים** וזה מה שעושה ממנה הצגה מעולה.

האשה, השקועה חציה בתוך הי חול, מתחילה את יומה בצלצול המעורר של השעון. מה היא עושה ביום הזה, המתחיל עם הצלצול? כלום. היא מתעמקת בכתובות שעל

סטלה אבני

מישחת-השיניים. היא מחפשת בי ארנק, אולי ימצא שם משנה. היא מנסה להזכיר לבעלה, המוסתר אי שם מאחוריה, את הימים הטובים שהיו או לא היו לה אי פעם, וי בעיקר היא מחכה לצלצול השני של השעון, שיקרא לה ללכת סוף-סוף לישון.

היא נראית מאושרת. היא יודעת מהם החיים שלה, העוברים עליה בתוך העפר, בין שני צילצולי הי שעון, והיא לא רוצה לדעת. והי מונולוג הזה כליכך גדול, משום שהוא עובר בעצם על שני מישרי רים. האושר של האשה, המתבטא במלים הפשוטות שהיא מוציאה מהפה, זהה מצב האמיתי שלה, המוכר לה ולצופה מאחורי המלים. במוצאי שבת תופיע סטלה אבני כחאן, בי ירושלים, ולא כדאי לשום ירושלמי תרבותי ואוהב-אמנות להחמיץ את ההופעה שלה שם. ביום השני היא תופיע בתל-אביב במועדון צוחא, ולתל-אביבים ניתנת אותה העצה.

חדש!

תינוק בריא הוא תינוק מאושר. הוא נראה טוב, ערוי רך, חלק וקורן רעננות, ריחו נעים, כפי שצריך להיות ריחו של תינוק בריא.

קל לך לעשות את תינוקך למאושר. תני לו את אהבתך ותיני, שמן תיני, קרם תיני, אבקת תיני. 2.85 ל"י.

תינוב tinob

למען בריאות תינוקך

דיסקו בע"מ, חיפה

תגע פעם!

ותראה... אין יותר פגמים ופעמים כן! אפשר לגעת סוף ואין בכלל פגמים ופעמים. וכל זה בגלל עדורה. כי עדורה הורג חיידקים עמוק עמוק בתוך העור. עדורה ממריץ את מחזור הדם ומחטא ולכן יהיו לחייד, מצחך וסנטרך ללא פגם ועורך בכללותו יחזור להיות חלק ורך. הלאה עצבות... הודות לעדורה. קרם ונוזל 3.65 ל"י. סבון 1.70 ל"י.

adora

קרם, נוזל וסבון אנטיספטיים

מעשה בילדון שונא סבון...

מעשה בילדון נחמד ונבון, שאהב הכל — ורק לא סבון.

איזה צריחות! איזה צעקות!
ואין סוף לדמעות
(ולפעמים — קצת מכות...)

הלכה האם אל רופא להתייעץ:
"מה יתיה הסוף? הוא לא מתרחץ!"

אמר הרופא: "גברתי, הילדון זקוק לסבון שאין בו סבון..."

תמהה האם: "איך זה ייתכן?
או שיש סבון או שאין..."

הסביר הרופא: "גברתי! הפתרון טמון בשופרת של דרמפון".

עשתה האם כך, והתוצאה משמחת:
הילדון התאהב באמבט ומקלחת.

דומפון

טוב מכל סבון

Taya

כחול - פיסטמונים

העולם הזה, שבועון החודשות הישראלי, הכערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, סלמון 30134. תד. 136 • מען מברקי: עולמטרס • זפוס משה שהם בע"מ. תל-אביב, רח' מק 6 • גלומות: צינוקוגרטיה כספי בע"מ. העורך הראשי: אורי אבני • המויל: העולם הזה בע"מ.